

KEDVES KARITÁSZ ÖNKÉNTESK ÉS HÍVEINK!

Szeretettel várunk mindenkit **12-én (k), reggel 8.15-re a plébániára narancslekvár főzés céljából!** Várható üvegmennyiség 40 db. (kicsik). Hozz egy kis kést, mellyel könnyen tudsz dolgozni. Kiss Ferencné Etelka karitás önkéntes munkatárs vezeti. 19-én (k) 8.15-re ismét várunk, mert az adventi vásárra készült lekvárokat kell felcímkézni és feldíszíteni. Szívesen fogadunk narancs-, sárgabarack- vagy szilvalekvár tetejére való szép egy színű szalvétát, szalagot, de nem elvárt. Hozz olyan eszközt magaddal, amely a munkádat könnyíti, pl. ollót, akár cikcakkos! Olyan személyek jelentkezését várjuk, akik a munka végeztéig tudnak maradni, mert nem szeretném, ha Etelka egyedül maradna a munkával. Nagyjából 150db üveget kell felcímkézni és szépen felöltöztetni. Ha sokan vagyunk, hamar el lehet készülni. Emelni nem nagyon kell, mert van zsúrkocsi, ami befér a liftbe és így könnyedén lehet szállítani az üvegeket. Sőt kérem, hogy ezzel oldjátok meg a szállítást, mert a rekeszek alja nem mind egyiknél megbízható, könnyen leszakadhat. Etelka vezeti ezt is. **Jelentkezni lehet:** Tóni atyánál, a sekrestyés Úr, Gyuszínál, Alexi Erzsikénél és Kissné Etelkánál vagy nálam! A jelentkezéskor egy papírra írjátok fel: **karitás, neveteket, elérhető telefonszámot és a dátumot, hogy melyik nap tudsz jönni!** Mindenkit ide várunk!

Varga Éva Anikó, Karitás csoportvezető

PAPA MÉLY VÍZBEN

„Minden fiú fejében megfordul, hogy lehetne pap. Kamaszként aztán örültnek látja azt, aki rálépett erre az útra, és kizártnak, hogy bevállalná” – mondja a színház világában is otthon érző Hodász András. Ötéves papsága arról tesz tanúságot, hogy a vagányság befér a keresztény lelkipásztori szolgálatba. Tóni atya hivatásáról kérdezte HungaRio kávéházban október 30-án. Kávéházi beszélgetésekben a plébános atya közel 20 éve töretlenül hisz, mint műfajban: eszmét cserélni kávéházi hangulatban, testközelben a hallgatósággal, személyes, meghitt közegben. Beszélgetni, nem előadni, olyan helyszínen, ahova bárki bejöhet, ahol az atmoszféra elősegíti, hogy mélyebb, több réteget érintő kérdések is elhangozzanak. A Shalom közösség HungaRio kávézója a plébánia szuterénjében ilyen hely. Az utóbbi időben Tóni atya papokat ültet a beszélgetőfotelbe, a lelkipásztori hivatás, szolgálat a fő téma. Ezúttal Hodász András, az angyalföldi Szent Mihály plébánia kormányzója volt a vendége. András atyáról nehéz elhinni, hogy már 38 éves. A beszélgetésre moziból – Zombieland 2 – érkezik, pólóján kép az Éhezők viadalából. Népszerű a médiában, jelen van és aktív a közösségi oldalakon – az Instagramon @papifranko címen lehet megtalálni –, melyeket az evangelizáció eszközüvé tudott alakítani. „Kell a cukiság, a mémek, a vlog, az életképek, hogy megszólalhasson a tanítás” – vallja. Ez a beszélgetés is ebben a szellemenben folyt. A komoly témát Hodász András – a hivatás ébredése, megérése, a szolgálat útja – sok-sok humorral fűszerezte. „Életem »klasszik« katolikus családban indult. Anyám hitoktató, apám egy vállalkozást irányított, s hárman vagyunk testvérek. Bátyáimmal együtt ministráltunk, cserkészedtünk és szerzetesi gimnáziumba jártunk. Piaristákhoz, ferencesekhez járó testvéreimet nem követtem, nem akartam a »kis Hodász« lenni, így a Szent Imrébe jelentkeztem” – meséli, s mennyire jól megtalálták a karakterüknek megfelelő gimnáziumot. „Nekem tökéletes választás volt a ciszterciek családias, vagányságnak teret adó légköre, ahol Szentgyörgyi Kristóf ciszterci atya meghatározó indítást tudott adni. A mai napig megvannak a jegyzeteim” A család rendszeres hitéletet élt, esténként együtt imádkoztak. „Mi gyerekként megéltük, hogy a szüleink komolyan veszik hi-

tüket. Sokat adott, hogy napi rutin volt a közös ima, így életünk részévé vált, hogy Istenhez fordulunk. De szükség volt a saját igen kimondására, a megtérésre” – tekint vissza, és elmondja, ez a megtérés számára a karizmatikus mozgalomban adatott meg, melyhez ma is szoros szálak kötik. „Erő van ebben a lelki-ségben, meg tudja nyitni a szíveket. A közös imákban meg tudjuk érezni a Lélek jelenlétét, irányítását” – mondja András atya. Az érettségi után a Pázmányra jelentkezett, magyar és kommunikáció szakon végzett, majd tanítani kezdett, és a szolnoki színházban színpadra is állt. 25 éves volt, amikor kimondta Isten hívására az igent. A gondolat már 16 évesen megszületett benne, de először kizártnak tartotta, úgy érezte, nem egyeztethető össze az ő bohém, művészetek, irodalom, színjátszás felé hajló énjével. „Felmerült a gondolat, de lesöpörtem. Aztán észrevettem, hogy nem tudom a hangot elhallgattatni, és megijedtem. Hosszú út vezetett az igenig. Akkor éreztem meg, hogy ez lehetséges, amikor megéreztem Isten személyes szeretetét.” A hivatása felismerésében kulcsmomentum volt a ministrálás, amikor az oltárnál megérintő közelségbe került az Eucharisziával. 26 évesen kezdte a szemináriumot, hat társa közül ő volt a legidősebb, egyiküket még tanította is. Rászakadt a szigorú, csendgőszóval irányított napirend, ráadásul felsőbb évfolyamosként főduktor is lett, s neki kellett csengetnie. „Vésővel és kalapács-csal formál Jézus” – fogalmazza meg, milyen nehezen szokta meg a szemináriumi életet. Már alig várta, hogy lekipásztorkodni kezdjen, ám helyette a végzés évében el kellett kezdenie olaszul tanulni, mert a szentelés után Rómában kellett folytatni tanulmányait. „Két év római vakáció vagy Alcatraz” – mutat rá, hogy így is, úgy is lehet nézni a licencia megszerzéséért folytatott kétéves egyháztörténelmi tanulmányokat. „Nagyegyház, szép város. Mindenki katolikus, mindenki ugyanazt a teológiát tanulja, tanítja. Egység. Ehhez az olaszok »izirájder« mentalitása. De majdnem megölte Róma a hivatásomat” – érzékelteti, mennyire nem volt számára könnyű a két év. Hazakerülve kezdődött a kápláni szolgálat Kispesten. „A legigazibb papi élet a kápláni. Erről álmodik az ember, amikor a hivatásra gondol. Csak lelkipásztori feladatok, sok az ifjúsághoz kapcsolódik.” 2 év után, 2018-ban mély vízbe került, plébániai kormányzó lett. „Plébánosként nagy a felelősség az emberen. Olyan dolgokkal kell folyamatosan foglalkozni, hogy beázzik a templom, eldugult a vécé. Pályázatokat írni, hivatali ügyeket intézni, amikhez talán nem is ért, nem is igazán érdeklő” – mutat rá, mily nehéz megtalálni az időt a hívek lelki kísérésére. András atya számára ennek része a már említett virtuális és médiajelenlét. „Pál Efezusba ment a hívek után, én az Instára” – mutat rá, hogy jelen kell lennünk ott is, ahol a fiatalok vannak. Emellett fontosak neki a család- és beteglátogatások, kedvence a nyugdíjasklub. Kihívásnak érzi a cölibátust, szobájában csak akkor van igazán rend, ha eljön az édesanyja – idéz fel egy sokszor észre sem vett szempontot. Nem adta fel korábbi érdeklődéseit sem: pap barátaival hamarosan előadják Yasmina Reza Művészet című darabját.

Trautwein Éva/Magyar Kurír

HALLOWEEN HELYETT HOLY-WIN!

Az októberi rendkívüli missziós hónap utolsó napján, minden-szentek előestéjén a Magyar Városmissziós Szövetség missziós menetet szervezett Budapest VIII. kerületében, majd Holy-win címmel dicsőítő imaestet tartottak a Szent József-templomban. Mindenszentek előestéjén sok fiatal vesz részt halloweenpartikon, ahol negatív szellemi hatásoknak tehetik ki magukat. „Mi a szentek közbenjárását kérjük értük és hazánkért” – ezekkel a szavakkal hirdették meg a missziós menet, amelyet szentmise előzött meg. Michels Antal plébános az evangéliumi boldogmondásokkal kapcsolatban Jézus szelidségéről beszélt, és arról, hogy fontos meglátnunk az életben, kit és miért tartunk példa-

képünknek. Utána Bartha Angéla szociális testvér ismertette az esti gyakorlati tudnivalókat, és hangsúlyozta, ez a menet jó alkalom arra, hogy „hirdessük Isten jóságát és szeretetét”.

A 60-70 fős menet, élén a feszületet vivő plébános atyával, „A Szentlélek ad erőt”, „Isten a szeretet” és „Jézus az Úr” feliratú táblákkal, énekelve, mécsesek fényénél, Jézust dicsőítve haladt a VIII. kerület utcáin, terein. A misét követően a templomból indultak el a hívek. Elmélkedések, imák hangzottak el egy-egy jelentősebb helyszínen. A Mindszenty téren, az egykori bíboros-hercegprímás leghosszabb ideig tartó raboskodásának helyszínén az üldözött keresztényekért szólt az ima, a Rákóczi téren a „nagy bűnösökért”. A Blaha Lujza téren a szegényekért szólt a fohász, azokért, „akiknek szüksége van Istenre, a jóságra”.

A járókelők, az autósok, a sörözőkből kitekintő emberek számára látványosságot jelentett az éneklő menet, a keresztények „vonalása” a táblákra írt üzenetekkel láthatóan nem volt zavaró, inkább elgondolkodtató; pár fotót vagy rövid videót készítettek a telefonjukkal, egy ablakban kíváncsi gyermekarcok jelentek meg. A Blahán rendőr felügyelte az átkelést a zebrán, egy fiatal srác jókedvű szellemességgel kiáltott oda: „Jézusnak szabad átmenni a pirosra?” Persze ő is tilosban haladt. Lehet ez számonkérés, „jogos” fricska a fiú részéről, de mi akár a saját lelkünk tiltott zónáira, a bűneinkre is gondolhatunk, Jézusnak bizony oda is szabad bejárása van, a villogó piros lámpánk ellenére is.

A Rókus kórháznál a betegekért, a függőségekben élőkért, a gyászolókért, az okkult dolgokban vigaszt keresők megszabadulásáért fohászokdtak, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi kara előtt az igazságszolgáltatásért, a Mikszáth Kálmán téren az ifjúságért, a Lőrinc pap téren a megtérésekért szólt az ima.

A menet végül visszatért a templomba, és ott dicsőítő szentségimádást tartottak. A jelenlévők tanúságtételeket hallhattak az okkultizmus fogságából való szabadulásról, a szellemi harcokról. Az imádkozók a szentek közbenjárását kérték országunkért.

A Magyar Városmissziós Szövetség Ferenc pápa kezdeményezéséhez kapcsolódott, amikor idén októberre rendkívüli missziós hónapot hirdetett meg. Bartha Angéla így vallott erről a Magyar Kurírnak és az Új Ember hetilapnak: „Amikor meghallottam, hogy Ferenc pápa rendkívüli missziós hónapot hirdetett, úgy éreztem, hogy ez minket személyesen szólít meg és biztat.” Az elmúlt hetek során a Magyar Városmissziós Szövetség szervezésében többek közt képzéseket tartottak az evangelizáció iskolájában és az „Emberhalász szemináriumon”, volt 24 órás dicsőítés, imaest Mohos Gábor esztergom–budapesti segédpüspök vezetésével, vitaest a nagy világvallásokról Madassery Sebastian indiai születésű verbita szerzetes közreműködésével, Tiszta szerelem imaest a fiataloknak. Országos karizmatikus találkozót rendeztek a Vasas Jégcentrumban, kávéházi estét Hodász András atyával a HungaRio kávéházban.

Az interjúban hangsúlyozta: a missziós hónap ébresztő minden katolikus számára. „Ott a szomszédod, a rokonod, a barátod, merjél elindulni felé. Nem azt kérjük, hogy prédikálj nekik, csak legalább egy mondatot mondj! Küldetésünk megértetni a másikkal, hogy Isten valóban szereti őt, és rámutatni arra a pontra, amikor ez egyértelműen kiderül. A hónap arra hívott minket, hogy imádkozzunk, és a Lélek segítségével szólaljunk meg, Jézusról tanúságot téve.”

Körössy László/Magyar Kurír